

§ 4. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1 stycznia 1923 r.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

984.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 26 października 1922 r.

o przeniesieniu siedziby kuratora okręgu szkolnego wołyńskiego.

Na podstawie art. 2 i 10 ustawy z dnia 4 czerwca 1920 r. o tymczasowym ustroju władz szkolnych (Dz. U. R. P. № 50 poz. 304) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1922 roku (Dz. U. R. P. № 34 poz. 279) zarządza się co następuje:

§ 1. Zmienia się częściowo rozporządzenie z dnia 3 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 34 poz. 284) o utworzeniu okręgu szkolnego wołyńskiego, w ten sposób, iż siedzibę kuratora okręgu szkolnego wołyńskiego przenosi się z Łucka do Równego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dn. 1 grudnia 1922 roku.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *Dr. Kumaniecki*

985.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 2 listopada 1922 r.

o utworzeniu gminy Minoga w powiecie olkuskim.

Na zasadzie art. 1 ustawy z dnia 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany granic oraz rozwiązywania i tworzenia gmin wiejskich na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. № 86, poz. 770) zarządza się co następuje:

§ 1. Z gminy Skala wyłącza się miejscowości: Barbarka, Bociewicz, Celiny, Gołoszyn, Grzegorzowice, Kądejówka, Laski, Laski dworskie, Lesieniec, Minoga, Minoga dwór, Nowa-wieś, Podjedle, Pogorzelec, Polanka, Przybysławice, Rzeplin, Sciborzycy, Sieciechowice, Zamłynie, Sobiesęki, Stoki, Wesółka, Władysław i Zagaje. Z wymienionych miejscowości tworzy się gminę wiejską Minoga z siedzibą urzędu gminnego we wsi Minoga.

§ 2. Pozostałe miejscowości gminy Skala, a mianowicie: wsie Chmielarze, Grodzisko, Popowiec, osada Skala i wieś Zagrody tworzyć mają gminę wiejską Skala z siedzibą urzędu gminnego w osadzie Skale.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1923 roku.

Minister Spraw Wewnętrznych: *A. Kamiński*

986.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 16 listopada 1922 r.

o włączeniu wsi Mirów do gminy Niegowa w powiecie będzińskim.

Na mocy art. 1 ustawy z dnia 22 września 1922 roku w przedmiocie zmiany granic oraz rozwiązywania i tworzenia gmin wiejskich na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. № 86 770) zarządza się co następuje:

§ 1. Wieś Mirów wyłącza się z gminy Włodowice pow. będzińskiego i włącza się ją do gminy Niegowa tegoż powiatu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1923 roku.

Minister Spraw Wewnętrznych: *A. Kamiński*

987.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 17 listopada 1922 r.

w przedmiocie udzielania prywatnym fabrykom wyrobów tytoniowych kredytu na opaski monopolowe.

Na podstawie art. 62 ustawy o monopolu tytoniowym z dnia 1 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 47 poz. 409) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustęp 12 paragrafu 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 października 1922 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym w dalszym okresie przejściowym (Dz. U. R. P. № 100 poz. 916) otrzymuje następujące brzmienie:

„12) za dostatecznym zabezpieczeniem, które złożone być może w papierach wartościowych, uznanych przez Ministerstwo Skarbu lub też w postaci gwarancji bankowej, lub hipotecznej, mogą fabrykan- ci wyrobów tytoniowych na swą prośbę uzyskać od

Ministerstwa Skarbu dwumiesięczny kredyt na opaski monopolowe do wysokości kwoty odpowiadającej dwumiesięcznemu zapotrzebowaniu.

Termin płatności tego kredytu należy rozumieć w ten sposób, że sumy pokredytowane pewnego dnia kalendarzowego płatne są po upływie dwóch miesięcy odpowiedniego dnia kalendarzowego, a o ile byłby to dzień świąteczny następnego dnia; gdyby zaś odnośny miesiąc nie miał odpowiedniego dnia, sumy pokredytowane są płatne ostatniego dnia tego miesiąca. W dniu zapłaty całej pokredytowanej sumy lub jej części (na wypadek rychlejszej zapłaty niż w ostatecznym terminie) staje się automatycznie wolna do ponownego kredytu cała suma, wzgl. jej część.

Od pokredytowanych na opaski monopolowe kwot obowiązany jest fabrykant opłacić Skarbowi tytułem oprocentowania 12% (dwanaście procent) rocznie.

W wypadkach zabezpieczenia hipotecznego może być powyższy na dwumiesięczne zapotrzebowanie przeznaczony kredyt udzielany conajwyżej w wysokości 75% wartości szacunkowej i to tylko po wykazaniu, że przedmiot zastawu jest conajmniej do wysokości udzielonego kredytu asekurowany od ognia. Oszacowanie dotyczyć może jedynie budynków i placów z wykluczeniem maszyn i ruchomości, musi być dokonane przez zaprzysiężonych rzeczoznawców i to bezwarunkowo w obecności organu skarbowego delegowanego przez izbę skarbową. W miejsce takiego oszacowania może izba skarbową przyjąć oszacowanie dokonane przez poważne towarzystwo ubezpieczeń ogniowych. W oszacowaniu należy podać istotną wartość sprzedażną odnośnej nieruchomości w obecnej chwili, a nie wartość fikcyjną jaka powstaje z obliczenia ileby budowanie tej nieruchomości mogło obecnie kosztować. Protokół oszacowania podpisany być musi także przez asystujący organ skarbowy.

Prawo kredytu może być każdorazowo odwołane przez Ministerstwo Skarbu bez podania powodu.

Podania o udzielenie kredytu należy wnosić do izb skarbowych, które w wypadkach wątpliwych zasięgną opinii oddziałów Prokuratury Generalnej i same mają moc udzielania kredytu w myśl powyższych zasad.

§ 2. Udzielone fabrykantom wyrobów tytoniowych na podstawie cytowanego w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu kredyty na opaski monopolowe nie tracą ważności na przyszłość z tem zastrzeżeniem, że unormowane w § 1 nowe warunki tego kredytu mają być automatycznie zastosowane do tychże dawniej udzielonych kredytów.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

988.

Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 20 listopada 1922 r.

w sprawie uzupełnienia wykazu towarów, zawartego w § 1 rozporządzenia z dnia 26 lipca 1922 r. w przedmiocie mnożnika celnego normalnego i ulgowego.

Na mocy art. 14 rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 51 poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Wykaz towarów, zawarty w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 26 lipca 1922 r. w przedmiocie mnożnika celnego normalnego i ulgowego (Dz. U. R. P. № 67 poz. 612) uzupełnia się następującymi towarami.

pozycja taryfy celnej:	Nazwa towaru:
110, p. 1, 2:	Sole i preparaty, zawierające złoto, srebro i platynę, azotan srebra,
112, p. 3:	wszelkie związki organiczne, zawierające jod,
112 p. 5-c:	związki bismutu, tlenek bismutu, zasady azotan bismutu, sole bismutowe kwasów: gallusowego, garbnikowego i innych,
112, p. 5-b:	związki rtęci: sublimat, kalomel, cynober, tlenek rtęciowy i jego sole,
z 135:	organiczne związki barwiące (barwniki) syntetyczne i ich zasady oraz leukozwiązki, pigmenty.

§ 2. Towary, wymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia, zgodnie z § 1 rozporządzenia z dnia 26 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 94 poz. 875), podlegają opłacie cła z dopłatą walutową 149,900% (mnożnik 1500).

§ 3. Do towarów, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, stosuje się wysokość dopłaty 49,900% (mnożnik 500), jeżeli towary te:

- a) zostały nadane do przewozu koleją lub statkiem bezpośrednio do obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień ogłoszenia niniejszego rozporządzenia; do towarów takich urzędy celne stosują dopłatę 49,900% (mnożnik 500) na podstawie kolejowych listów przewozowych lub konosamentów;
- b) zostały nadane do przewozu koleją lub statkiem pośrednio, jednak z przeznaczeniem dla odbiorców na obszarze celnym Rzeczypospolitej Polskiej, najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień ogłoszenia niniejszego rozporządzenia; do towarów takich urzędy celne stosują dopłatę 49,900% (mnożnik 500) tylko na podstawie poleceń Ministerstwa Skarbu;